

ROZALYA is een Russische variant van ROSALÍA, afgeleid van ROSA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse benaming voor de bloem: 'roos'; gaat terug op het Griekse woord 'to rhodion' = 'roos'; eigenlijk 'het roodkleurige'; (vgl. 'rhodo-dendron' = 'rode boom').

De uitgang '-lia' is een verfraaiing: de uitspraak is dan ook Rosalía.

Valt de klemtoon echter op de 'a' (Rosália), dan is dat de Latijnse benaming voor het jaarlijkse Romeinse feest om rozenkransen te hangen op de graven van de doden.

*

Roos als symbool

De roos is een dubbelzinnig symbool; zij duidt enerzijds op eeuwigheid (met hemelse volmaaktheid, volheid, goddelijke kracht, ideale wereld, levensgeheim, het onbekende, schoonheid en vreugde) en anderzijds op menselijke hartstochten, die van voorbijgaande aard zijn (met lustbevrediging, de vreugde van de wijn, zinsbegoocheling en betovering). Zij is tegelijk leven en dood, vruchtbaarheid en maagdelijkheid.

Bij de christenen herinnert zij aan het paradijs. Rode rozen betekenen liefde, naastenliefde; op Golgotha ontspringen ze uit Christus' wonden. De witte roos verzinnebeeldt onschuld, reinheid en kuisheid; op kerstvoorstellingen bloeien er in de winter en duiden op Maria als Koningin des Hemels. In haar litanie wordt Maria aangeroepen als 'mystieke roos'.

Heiligen die een of meer rozen bij zich hebben, zijn o.a. Angelus, Cecilia, Dorothea van Cesarea, Eelko van Lidlum, Elisabeth van Thüringen, Elisabeth van Portugal, Rosa van Lima, Rosa van Viterbo, Rosalia van Sicilië.

*

Rosalia van Palermo (ook **van Monte Pellegrino**), Sicilië, Italië; kluizenares; † **1160(?)**.

Feest 15 juli (Palermo: overbrenging relieken) & **4 september**.

Zij moet rond 1100 in de Siciliaanse stad Palermo geboren zijn. Zij ontvluchtte als maagd haar rijke ouders in Palermo en leefde als kluizenares in een grot van Monte Pellegrino, ten noorden van de stad.

*

Op 15 juli 1624 werden hier haar stoffelijke resten gevonden, die vervolgens naar de dom van Palermo werden gebracht, op welk moment er een eind zou zijn gekomen aan de in de stad heersende pestepidemie. De grot werd een veel bezocht bedevaartsoord.

Zij is patrones van Palermo; ze wordt aangeroepen tegen de pest (pestheilige).

Zij wordt afgebeeld in een grot als boetelinge en kluizenares in een bruin gewaad; boeteketen om haar lichaam; als non met een krans van witte rozen op het hoofd; met engel, boek, lelie, doodshoofd en kruisbeeld in de hand; terwijl ze voor de grot de belofte graveert dat zij haar leven in eenzaamheid zal doorbrengen; met een boeket witte rozen.